

Arrest

nr. 267 431 van 27 januari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 17 januari 2022 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 januari 2022 tot terugleiding naar de grens met vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022, waarbij de terechtzitting werd bepaald op 19 januari 2022.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2022, waarbij de beschikking van 18 januari 2020 werd ingetrokken en de zaak *sine die* werd uitgesteld.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2022, waarbij de terechtzitting werd bepaald op 27 januari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied en diende op 29 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in (bijlage 26).

1.2. Op 14 juli 2021 verzocht de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de staatssecretaris) de Roemeense asielinstanties op grond van Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin-III-Verordening) om verzoeker terug te nemen.

1.3. De Roemeense autoriteiten stemden op 28 juli 2021 in met deze terugname op grond van artikel 18.1, b) van de Dublin-III-Verordening.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 13 augustus 2021 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Deze beslissing werd niet aangevochten.

1.5. Verzoeker werd op 13 januari 2022 geïnterpelleerd wegens zwartwerk en illegaal verblijf.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 13 januari 2022 een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid, van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid onder andere het volgende aan:

"(...)

Dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend op 13.01.2022.

Dat verzoeker momenteel opgesloten is in het centrum voor Illegalen te Caricole, met het oog op verwijdering naar Roemenië.

Dat het dus vaststaat dat het verzoek hoogdringend is."

3.2.2. Uit informatie overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat er op 20 januari 2022 een instructie werd overgemaakt om verzoeker vrij te stellen uit het transitcentrum Caricole te Steenokkerzeel.

3.2.3. Ter terechtzitting van 27 januari 2022 bevestigen beide partijen dat verzoeker werd vrijgesteld. Verzoeker maakt bijgevolg niet langer het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.

3.2.4. In het verzoekschrift wordt de uiterst dringende noodzakelijkheid gekoppeld aan de vasthouding van verzoeker, maar deze is, gelet op de tussengekomen vrijstelling, niet meer actueel.

3.2.5. Ter terechtzitting wordt opgeworpen dat er dan ook een gebrek aan hoogdringendheid is. Dit wordt niet betwist.

3.2.6. Er is dan ook niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

M. EKKA